

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

„Vedeți ca nimenea să nu știe...”

(Cuvintele lui Isus la Mat. 9. 30.)

Biserica noastră ne învață că credința fără de fapte bune este moartă.

Intr'adevăr: să credem că Dumnezeu a zidit cerul și pământul, că El susține și cârmuiește lumea cu puterea sa și totuși să nu-l adorăm, să nu i ne închinăm... nu este credință vie.

Să credem în jertfa lui Isus, adusă pentru noi pe lemnul crucii, dar să nu sărbătorim această faptă cu sufletul îndurerat pentru păcatele noastre și să nu mergem la sf. Liturghie unde se repetă în mod neîncreștat această jertfă, pe altarele Bisericii noastre... este numai o credință moartă.

Să credem că biserica noastră este cea adevărată, dar să nu lucrăm pentru mărirea, ridicarea și înfrumusețarea ei, nu înseamnă credință plină de dragostea Domnului.

Să știm că pe aproapele nostru trebuie să-l iubim, dar inima să nu ni se înmoaie ca să-i dăm o mână de ajutor, atunci când vedem o văduvă îndurerată; să nu facem un pas sau să nu punem o vorbă pentru a-l ajuta, când vine la noi un orfan lipsit de orice sprijin, înseamnă că suntem numai pe din afară spojiți cu credință, dar în inima noastră este moartă.

Dar este moartă și credința aceluia care umblă la biserică, se închină lui Dumnezeu, face milostenii, ajută biserica numai pentru lauda oamenilor, nu pentru a face voia lui Dumnezeu. Faptele acestora, oricât ar fi ele de mari înaintea oamenilor, înaintea lui Dumnezeu nu prețuiesc cât cei doi bănuși ai văduvei din Evanghelie.

Dumnezeu, atunci când facem o faptă,

ne judecă după gândul nostru, și nu după munca și banii cheltuiți.

Isus, în evanghelia de azi, le-a dat vederea la doi orbi. Ce poate să fie mai mare bine, de cât a da vedere celor orbi? Dar după ce i-a vindecat, i-a oprit să spună cuiva fapta minunată a sa: „Vedeți de nimenea să nu știe” Căci Isus nu pentru mărirea sa, ci pentru mărirea lui Dumnezeu a făcut aceste fapte.

Pentru mărirea lui Dumnezeu și nu pentru ochii lumii să avem și noi sădită în inimile noastre credința vie a Bisericii lui Isus Hristos.

Ana de Guigné.

Jeanne — Marie — Ioseph — Anne de Guigné era o fetiță dulce și frumoasă, care prin viața ei ingerească nu numai copiilor le poate fi exemplu strălucitor, ci și adulții trebuie să învețe dela ea: iubirea arzătoare, față de Dumnezeu; uitarea de sine, față de interesele altora; pietatea; renunțarea la orice, ce-ți-ar plăcea să faci, ca sufletele mai puțin desăvârșite să devină mai bune. Aceste toate le-a făcut o copilă într'o viață scurtă de 11 ani.

Ana de Guigné s'a născut în comuna Annecy-le-Vieux, în castelul Cour. La nașterea ei oamenii au scris data de 25 Aprilie 1911 și moartea ei s'a întâmplat la 4 Ianuarie 1922. Aceasta vreme scurtă este cadrul, care cuprinde viața ei plină de jertfe sfinte. Ni se pare că prin ființa ei se împlinește profeția lui Papa Piu al X-lea: „Vor fi între copii sfinți.” Mica Ana a găsit în familia ei adevărată cinste și credință. Ținutul în care se născuse, Savoya, nu numai e plin de frumuseți naturale, dar e și pământul sfinților,

căci a dat bisericii mai mulți sfinți. Așa împrejurările minunate s'au potrivit, ca sufletul gingaș al copilei să-și poată lua sbor mai înalt. Dar fără darul lui Dumnezeu aceasta nu s'ar fi întâmplat, căci și mica Ana, a avut greșelile copiilor, a avut o fire independentă, pătimașă, i-a plăcut să dea ordine și să fie ascultată, a fost geloasă și nerăbdătoare și a avut și lăcomia copiilor mici. I-a plăcut mai ales șocolata. Dar Dumnezeu din belșugul darurilor sale a dat Anei și ea înțelegând vocea grației Dumnezezești, a conlucrat cu ea. Și fetița încăpăținată a devenit cea mai ascultătoare, cea mai blândă, cea mai bună fiică, soră și prietenă. În 27 Iulie al anului 1915 tatăl ei, căpitanul Guigné, a murit pe câmpul de luptă. Nénette, așa o numeam în familie pe mica Ana, care l-a iubit nespuse de mult, dela acest eveniment trist, n'a avut altă grijă, decât să-și revadă pe tatăl ei bun în cer, și cu purtarea sa bună să mângăie pe mama ei întristată. A avut ea grijă, ca și fratele și surorile ei să se poarte bine și copila de cinci—șase ani a vegheat asupra sufletelor lor, cu grijă, putem să spunem, maternă.

Ca să fie bună pace între copii, Nénette a renunțat la voința sa și s'a jucat totdeauna așa, cum au voit ceilalți. Nici o jertfă nu-i s'a părut prea mare, când era vorbă, să cauzeze bucurie altuia. Declarațiile mamei sale și a domnișoarei care a fost crescătoarea ei, ne dau seamă despre foarte multe virtuți și renunțări, despre care aici, având puțin loc, nu pot vorbi.

Deja în etate de 5 ani, a simțit dorința fierbinte după Sf. Cuminecătura. S'a și mărturisit, dar când episcopul, care a voit să cuminece copiii, a observat în catalog numele ei și etatea sa, a pretins ca să o examineze un preot, și într'adevăr un preot ieziuit a examinat-o. Și din rezultatul acestui examen putem vedea cât de desvoltat suflet a avut fetița aceasta binecuvântată în etatea de 5 ani. Preotul a întrebat-o despre greșelile ei principale. Ea fără ezitare a răspuns, că aceste sunt orgoliul și neascultarea. Părintele i-a spus, că trebuie să fie ascultătoare, căci și Isus a fost și este ascultător. „Când ascultă Isus?” — întreba preotul. „În Sf. Slujbă, în momentul prefacerii” — răspundea copila — „ascultă cuvintele preotului: acesta este corpul meu și acesta este sângele meu.” Apoi a vorbit despre Sf. Taine. „Ce Taine ai luat deja?” — întreba preotul,

„Botezul și Sf. Penitenția,” — fu răspunsul. „Și care Taină o vei lua încă „Sfânta Cuminecătura și Mirul” „Și mai târziu?” — „Se poate că voi lua căsătoria,” — răspundea liniștită copilul de 5 ani. „Și preoția?” — întreba preotul. „Aceasta este pentru D-Voastră,” — răspundea copila. Preotul rămas încântat de răspunsurile corecte și sigure. Nénette a fost admisă la Sf. Cuminecătura. Cei cari au fost prezenți, au simțit că în acest moment Isus i s'a arătat ei.

„Vreau, ca inima mea, pentru Isus, să fie curată asemenea crinului,” aceasta însemnare s'a aflat mai târziu, între însemnările copilului ingeresc. Și din timpul primei cuminecări, Nénette a pășit pe calea „micilor jertfe” — cum spunea ea. Nici o ocazie n'a întrelăsat când a putut renunța la ceva. În fiecare zi s'a apropiat de Copilul din Nazaret. Au venit la ea cunoscuții ei, să se roage de ea, ca să mijlocească diferite cereri către Dumnezeu. Mai ales rugăciunile ei pentru păcătoși, n'au rămas neascultate. Când în luna decembrie a anului 1921 a devenit grav bolnavă, cine a cunoscut-o a fost convins, că Dumnezeu numai a arătat-o pe pământ și o va lua înapoi între îngeri. Groaznicele chinuri le-a suferit cu cea mai mare răbdare. Când a întrebat-o cineva de boala ei răspunse: „Sunt fericită.” În sufletul ei a adăugat. „Căci pot suferi.” Când spiritualizată de suferinți și-a închis ochii, ca pentru pământ se dispară, impresia tuturor din jurul ei a fost: „Aceasta copilă era o sfântă.”

Și de atunci foarte multe cereri au găsit ascultare prin mijlocirea ei. O studentă în medicină s'a vindecat din difterie fiindcă ea și fratele său a cerut intervenția micii Nénette. O mamă, al cărei fiu era trimis în Algir cu compania sa, a rugat-o pe Ana și în ultima zi fiul ei a fost reținut. O călugăriță amenințată de orbire, s'a vindecat prin așezarea unei relicvii a micii Ana pe ochii bolnavi. Familia ei în toate năcazurile cere ajutorul ei și nici o dată nu o cere de geaba. Foarte multe vindecări din boli trupesti și mai cu seamă din cele sufletești s'au întâmplat cu ajutorul ei. Etienne M. Lajeunie O. P. a scris viața Nénettei, el spune că până când biserica nu se va declara în privința întâmplărilor aceste, el nu atribue altă valoare lor, numai valoarea autorității omenești, căci pe aceasta, prin viața sa curată, scurtă și plină de renunțări, a meritat-o bine Ana de Guigné.

Noi Te rugăm, copil ingeresc, că în lumea aceasta rea, când credința este ucisă în inima copiilor mici, când copiii cresc fără nici o îngrijire, să vorbești despre ei dulcelui Isus și Mamei noastre din cer. Cu puterea sa atrage-te pe calea credinței, iubirei și renunțării. Și. Tu, floare albă, mușțimei păcătoase, care plânge înaintea ușii tale, — dacă e pacea, aceea ce dorește — umple-i sufletul de sfântă pace.

Dr. Irena Berinde

Săborul ortodoxilor.

Biserica ortodoxă, simțind că nu este în tocmai după învățătura Dlui Hristos, dacă sunt atâtea biserici câte neamuri și țări, a hotărît să adune un mare săbor al tuturor ortodoxilor, ca să înfăptuiască singura biserică, dorită de Domnul. Cum însă în lume nu sunt decât numai 160 milioane de ortodoksi, față de 300 milioane de catolici, și tocmai dacă s'ar putea aduna săborul, și s'ar uni între sine toate bisericile ortodoxe ei n'ar fi decât numai a treia parte a Bisericii, ruptă însă și ea dela Trupul Domnului. Dar săborul nu se va putea face, pentru că nu vor veni rușii cari sunt două treimi din toți ortodocsii lumii. Apoi cei alții ortodocsi sunt în dușmănie de moarte unii față de alții. Așa, nu strică dacă pomenim că acuma sunt trei ani, a venit lă București un călugăr grec care suindu-se pe amvon în biserică Mitropoliei, de-a colo i-a afurisit pe ortodocsii români, pentru că nu au lucrat așa cum grecilor le-ar fi plăcut. Dovadă vie despre dragostea dintre aceste biserici!

Apoi nici ortodocsii din una și aceea țară nu pot să se înțeleagă între sine, nici în ce privește învățătura credinții. Nici nu este de mirare, căci preoții lor cei mai mari, vlădicii.. învață în școlile reformatiilor de prin țările streine. Așa învață unii la anglicani în Anglia, dela profesori care țin sus și tare că a lor lege este cea adevărată, alții la luterani în Germania, care cred că Luther a îndreptat legea lui Hristos. Alții iară citesc cărțile sfinte ale Bisericii ortodoxe, care cuprind încă învățătura cea adevărată, decând încă nu s'au rupt de către Biserica lui Hristos, și află acolo că legea catolică este cea adevărată, de aceea trebuie să se apropie. Dar cu atâtea feluri de învățături nu pot să

se înțeleagă între sine, iar bisericile le sunt goale, în afară de zilele de paradă națională. În București, singur numai biserica noastră. a românilor uniți și biserica catolicilor este totdeauna plină de oameni, cari se roagă lui Dumnezeu, ori ascultă predicile preoților.

Ne vom pomeni că la săborul ce se așteaptă, se vor apuca iară de ceartă vlădici români ortodocsi, cum s'au mai apucat odădată ca să și arate fiecare „învățătura” și să nu știe apoi nimeni că ce este învățătura de credință a bisericii ortodoxe căci, fiind această biserică fără de cap, nici nu pot s'o știe.

Un preot ortodox, foarte învățat (se scrie Gala Galaction): își aduce aminte în ziarul „Curentul” că s'ar putea întâmpla și acum cași la întronarea Patriarhului când „doi dintre vlădicii nostri (a se înțelege vlădici ortodoksi, despre cari se scrie în ziar) și-au dat drumul într'un duel teologic, în fața delegaților streini, uimiți, poate, da istețimea disputatorilor, dar și de separatismul doctrinei (de învățăturile ciudate asupra cărora nu se puteau înțelege).

Noi dorim ca la săborul bisericilor ortodoxe dacă se va putea aduna vreodată, episcopii bisericii ortodoxe să vadă că Biserica Domnului nu numai prin săboare se guvernează ci mai mult prin capul ei pus de Isus Hristos, prin Petru și urmașii lui Petru. Și dacă aceasta vor recunoaște-o, iată că s'a făcut una turmă și un păstor, precum Domnul a vrut să fie.

Dela Sate.

Constituirea Comitetului „Agru” în parohia Nănești s'a făcut în adunarea parohială ținută în ziua de 29 Iunie a. c.

De și comuna Nănești e una dintre comunele cele cu mai puțini locuitori, aceștia sunt însuflețiți de scopurile Agr-ului pentru a le realiza în mica lor comuna.

S'au înscris ca membrii ajutători cu câte 20 lei taxă anuală: Tamaș Ștefan, Puicar Andraș, Godja Nuțu I. Petru, Iura George I. Vle, Manoila Pavel, Ofrim Vasalie, Vancea Iuon I. Ștefan, Vancea Mitru lui Nuțu, Vancea George I. Iuon, Pirja Mihai I. Vasalie, Vancea Iuon, Codrea Gavriela, Tamas Iuon I. Vasalie, Vancea Vasalie I. Ștefan, Vancea Nicoară. Vancea Petru I. Mitru, Vancea Petru

I. George, văd. Vancea Nuțu I. Vasile, Vancea George I. Mitru, Iura Mițaș, Vancea George. E de remarcat că toți sunt știutori de carte.

După terminarea inscrierilor s'a constituit comitetul prin aclamațiune în felul următor: Președinte Artur Man, vicepreședinte I. Pirja Mihai vicepreședinte Il. Iura George, Secretar Godja Nuțu, agendele de Casier s'au încredințat lui Vancea Iuon. Au fost aleși încă în comitet: Tamaș Ștefan I. Mihai, Ofirim Vasalie, Vancea Petru și Codrea Gavrița.

Fraților din Nănești le dorim că cu acelaș zel să se pună la lucru cum s'au constituit.

Raportor.

Zile împărătești. În ziua de Sânt-Ilie, întreagă Țara și tot sufletul românesc și-a adus aminte cu smerenie de moartea Celui mai mare Rege al României, mort acum trei ani, Regele Ferdinand. El a făurit, prin mâna sa puternică și cu ajutorul Celui Prea Înalt, țara noastră scumpă, România întregită.

Iar în 22 Iulie, Marți s'a prăsnuit ziua numelui acelei Femei care, în minunatele sale fapte, Regelui Ferdinand i-a fost cel dintâiu sfetnic și cel mai bun ajutor, Maiestatea Sa Regina Maria.

Aviz membrilor redacției noastre.

Biroul internațional al ziariștilor catolici, cu ocazia centenarului independenței Belgiei, organizează în Bruxelles un congres univer-

sal al presei catolice, în primele zile ale lunii Septembrie.

Cunoscând, că participarea cu demnitate a presei catolice românești la acest congres ce importanță are, atât din punct de vedere religios, cât și național, sunt chemați și membrii redacției noastre la participare.

Toți doritorii să participe la acest splendid congres să binevoiască a se anunța în scris sau personal la Direcțiunea „Duminecii.”

Scrisoarea enciclică a sfântului părinte Papa Piu XI. despre adevărata unire religioasă îndreptată către Patriarhi, Primați, Arhiepiscopi, Episcopi și alți Ordinari locali, care în întreaga lume a produs o adâncă impresiune, a apărut în broșură separată cu o precuvântare (Scurtă lămurire) a Preasf. Ep. Mihail Robu al Iașilor și cu un adaus de Rugăciune către Maica Sfântă pentru a obține prin mijlocirea ei întoarcerea bisericilor despărțite la unitatea credinței.

O mică cărticică este aceasta și ar fi de dorit să se găsească în casele tuturor cărturarilor fie de ori ce condițiune. Prețul 4 Lei. Se poate procura la Librăria Asociațiunii Sighet.

A apărut cea mai estină carte de rugăciuni pentru, prunci școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*” Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii Sighet Piața Unirii. 25

Calendar săptămânal.

27 Iulie — 2 August 1930.

- 27. Dumineca. VII. d. Rusalii (Ev. Mat. 9, 27.) Pantilimon,
- 28. Luni. Ap. Prohor și Nicanor.
- 29. Marți. M. Calinic.
- 30. Mercuri. Ap. Sila și Silvan.
- 31. Joi. S. Eudochim.
- 1. Vineri. Scoat. sf. 7 Mart.
- 2. Sâmbătă. M. Ștefan.